

Statsforvaltningens udtalelse til en forening

Dato: 22-11-2016

Henvendelse vedrørende Randers Kommune – digitale byportaler

Tilsynet

A har den 15. april 2014 rettet henvendelse til Statsforvaltningen, som i medfør af kommunestyrelseslovens § 47 fører tilsynet med kommunerne.

Statsforvaltningen
Storetorv 10
6200 Aabenraa

A har henvist til, at Randers Kommunes faktiske anvendelse af de digitale byportaler til at generere reklameindtægter ved salg af kommercielle spots må betragtes som erhvervsvirksomhed, som ikke synes forenelig med den accessoriske adgang for kommunerne til at generere indtægter ved salg af reklameydelser.

Sagsnummer.: 2014 - 212816
SAGSBEHANDLER:
Ann-Britt Møller

Endvidere har A henvist til, at annonceringen sker til et prisniveau, som ikke med rimelighed kan betragtes som markedsprisen.

Telefon: 7256 7866
EAN-Nr. 5798000362222
skriv til os via borger.dk
www.statsforvaltningen.dk

Statsforvaltningen har som følge af henvendelsen fra A valgt at undersøge hjemmelsgrundlaget for og lovligheden af Randers Kommunes faktiske anvendelse af og opkrævning af betaling for benyttelse af 6 digitale byportaler.

ÅBNINGS- OG TELEFONTIDER
findes på
www.statsforvaltningen.dk/kontakt

Vi har ved behandlingen af sagen valgt at se på de spots, som i 2015 har været vist på Randers Kommunes digitale byportaler. A har ved brev af 13. januar 2016 vedlagt en oversigt over de spots, som Randers Kommune har vist på de digitale byportaler i 2015.

Resumé

Det er Statsforvaltningens opfattelse, at de i sagen omhandlede dispositioner i Randers Kommune, hvor der på vejareal er opstillet 6 digitale byportaler, som kommunen leaser, er omfattet af vejlovens § 80, stk. 1.

Endvidere er det Statsforvaltningens opfattelse, at Randers Kommunes mulighed for som vejmyndighed at opkræve betaling for brug af vejarealet er udtømmende reguleret i vejlovens § 80, stk. 2.

Det er herefter Statsforvaltningens opfattelse, at en lang række af de

spots, som i 2015 har været vist på Randers Kommunes digitale byportaler opsat på vejareal, jf. vejlovens § 80, stk. 1, har haft et forretningsmæssigt øjemed, hvorfor det har været i overensstemmelse med vejlovens § 80, stk. 2, at kommunen for disse spots har opkrævet betaling.

Statsforvaltningen har på baggrund af sagens oplysninger lagt til grund, at Randers Kommune alene har opkrævet et beløb til dækning af de direkte og indirekte omkostninger, hvilket er i overensstemmelse med fortolkningen af betalingsbestemmelsen i vejlovens § 80, stk. 2.

Herudover er det Statsforvaltningens opfattelse, at Randers Kommune ikke lovligt kan opkræve betaling af andre for benyttelse af reklameplads på de digitale byportaler opsat på vejareal, jf. vejlovens § 80, stk. 1, når benyttelsen ikke sker i forretningsmæssigt øjemed. Såfremt Randers Kommune ønsker at anvende de omhandlede byportaler til spots, hvor dette ikke sker i forretningsmæssigt øjemed, sådan som dette begreb skal forstås i medfør af vejlovens § 80, stk. 2, vil der således ikke være hjemmel til opkrævning af betaling herfor, heller ikke i form af dækning af de udgifter, der er forbundet med byportalerne.

Det bemærkes, at vejloven og fortolkningen heraf, herunder afgrænsningen af begrebet ”i forretningsmæssigt øjemed” i lovens § 80, stk. 2, henhører under Vejdirektoratet.

Statsforvaltningen har anmodet byrådet i Randers Kommune om inden to måneder at oplyse, hvad Statsforvaltningens udtalelse giver byrådet anledning til.

Nedenfor følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Statsforvaltningens opfattelse.

Statsforvaltningen skal beklage den lange sagsbehandlingstid.

Sagens baggrund

A har den 15. april 2014 rettet henvendelse til Statsforvaltningen, som i medfør af kommunestyrelseslovens § 47 fører tilsynet med kommunerne.

A har henvist til, at Randers Kommunes faktiske anvendelse af de digitale byportaler til at generere reklameindtægter ved salg af kommercielle spots må betragtes som erhvervsvirksomhed, som ikke synes forenelig med den accessoriske adgang for kommunerne til at generere indtægter ved salg af reklameydelse.

Endvidere har A henvist til, at annonceringen sker til et prisniveau, som ikke med rimelighed kan betragtes som markedsprisen.

På baggrund af henvendelsen af 15. april 2014 har Statsforvaltningen den 22. maj 2014 anmodet om en udtalelse fra byrådet i Randers Kommune.

Ved brev af 2. september 2014 har Randers Kommune fremsendt dagsordenspunkt, beslutning og notat – af 12. august 2014 – fra behandlingen i byrådet den 1. september 2014 til brug for sagens videre behandling i Statsforvaltningen.

Det fremgår af notat af 12. august 2014 fra Randers Kommune, at kommunen siden 1. oktober 2012 har rådet over 6 digitale byportaler (informationsstandere), der er placeret på kommunens

vejarealer ved byens indfaldsveje, og at nedenstående retningslinjer gælder for anvendelsen af de kommunale byportaler:

- "Spot skal profilere primært kultur- og sportsbegivenheder, der foregår i Randers kommune,
- Kommunale kampagner kan benytte portalerne på samme vilkår,
- Spot kan profilere undervisningsaktiviteter, der har et bredt offentligt formål,
- Logoer for sponsorer må figurere i beskeden form,
- Der må ikke bruges levende billeder (video/flash animationer osv.)
- Spot må ikke indeholde stødende billeder eller tekst
- Spot må ikke indeholde kommercielle, politiske eller religiøse budskaber.

Disse retningslinjer er enstemmigt vedtaget af kultur og fritidsudvalget den 11. november 2013."

Vedrørende prisniveauet har kommunen i notatet af 12. august 2014 oplyst følgende:

"Prisen for 1 uges visning er fastsat til 3.800 kr., ekskl. moms og for en sammenhængende 2 ugers periode er prisen 5.800 kr., ekskl. moms. Annoncøren skal selv levere den fil, der skal køre på skærmene. Vedr. prisniveauet for spot på informationsstanderne skal prisen ikke generere et dækningsbidrag til kommunekassen eller Randers Kommune, men skal udelukkende dække kommunens driftsomkostninger ved informationsstandene således, at det bliver så billigt som muligt for f.eks. kulturelle institutioner at benytte byportalerne til at få deres budskab om en udstilling, begivenhed og lignende ud til borgerne.

Prisen er fastsat ud fra, at kommunen skal have dækket omkostningerne ved leasing af de 6 byportaler samt udgifterne til el ved benyttelse af informationsstanderne, og der er ikke indregnet et dækningsbidrag til kommunen ved fastsættelse af taksterne.

Som det fremgår af retningslinjerne for benyttelse af informationsstanderne kan disse ikke anvendes til kommercielle formål. Der er på den baggrund ikke undersøgt eller beregnet en markedspris for ydelsen. Ved alle henvendelser om benyttelse af de digitale informationsstandere foretages der derfor en konkret individuel bedømmelse af, hvorvidt spottet ligger inden for de retningslinjer, der er opstillet for digitale byportaler. Der er på denne baggrund givet flere afslag på ønske om benyttelse af informationsstanderne, i langt de fleste tilfælde som følge af, at der blev vurderet at spottet havde et kommercielt budskab."

Randers Kommune har som regelgrundlag henvist til lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre, lov nr. 490 af 7. juni 2006, og endvidere har kommunen henvist til kommunalfuldmagtsreglerne.

Randers Kommune har endvidere i notatet af 12. august 2014 oplyst følgende i afsnittet med overskriften "vurdering":

"Kommunens formål med opsætning af informationsstanderne har været at yde informationsvirksomhed til borgerne om kommunen, hvilket fremgår af retningslinjerne for anvendelsen af informationsstanderne. Det er kommunens opfattelse, at optagelse af nyheder om begivenheder i kommunen tjener et sagligt formål.

Af retningslinjerne fremgår tillige, at kommunen ikke optager spots med et kommercielt budskab. De budskaber der optages, udover rene kommunale budskaber fra kommunen om kommunens ydelser, jfr. eksemplerne ovenfor under faktum, bestilles i langt overvejende grad af kultur- og idrætsinstitutioner, som enten er kommunale eller selvejende med et alment formål.

Eksempler på bestillere af spots er følgende: Værket (kommunal), Randers Regnskov, Randers Egnsteater, Randers Idrætshaller, Randers Kammerorkester, Randers Kunstmuseum (selvejende institutioner med et alment formål) samt uddannelsesinstitutioner som Randers HF og VUC.

Kommunen sælger spots til arrangøren og ikke til den optrædende. Der sælges således ikke kommercielle spots, der fremhæver bestemte erhvervsvirksomheder på bekostning af andre.

Kommunen henholder sig i øvrigt til Statsforvaltningsudtalelse af 9. december 2010 af Statsforvaltningen Midtjylland vedrørende Odder Kommunes information på sin hjemmeside...

[...]

Som nævnt ovenstående bliver alle ønsker om spots på de digitale informationsstandere nøje vurderet i forhold til de retningslinjer som kultur- og fritidsudvalget har opstillet for anvendelse af de digitale bystandere, hvor det tydeligt fremgår, at spots på de kommunale informationsstandere ikke må indeholde hverken kommercielle, politiske eller religiøse budskaber.

Randers Kommune er opmærksom på, at det i nogle tilfælde vil være en meget konkret vurdering af, hvorvidt hovedbudskabet i et spot er begivenheden/eventen eller det kommercielle er i fokus f.eks. gennem logoer og lignende for f.eks. sponsorer for begivenheden /eventen. Der kan således have været enkelte spots på infostanderne, som muligt kunne vurderes som kommercielle. Kommunen vil også fremadrettet foretage en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, og i sin administration have stor opmærksomhed på, at informationsstanderne ikke anvendes til kommercielle formål.

På baggrund af ovenstående er det Randers Kommunes opfattelse, at byportalerne drives indenfor kommunalfuldmagtens grænser og ikke kan betragtes som erhvervsvirksomhed."

A er ved brev af 13. januar 2016 fremkommet med bemærkninger til det af Randers Kommune den 2. september 2014 fremsendte materiale. Der fremgår heraf følgende:

"A skal indledningsvis bemærke, at der i den offentlige sektor synes at være en tiltagende tendens til, at kommuner udøver eller ønsker at udøve aktiviteter, der ikke kan betegnes som traditionelle lovlige kommunale opgaver men reelt er aktiviteter af en erhvervsmæssig karakter. Uanset at kommunalfuldmagtsreglerne giver mulighed for visse accessoriske aktiviteter, er der en hårfin grænse mellem denne accessoriske virksomhed og opgaver, som må betragtes som erhvervsvirksomhed og i konkurrence med den private sektor. Dette bør af

samme grund give anledning til at udvise varsomhed, når det skal vurderes, om en accessorisk aktivitet kan anses som en lovlig kommunal opgave.

A anfægter ikke Randers Kommunes adgang til at bruge de digitale byportaler til at synliggøre sportslige og kulturelle begivenheder samt kommunale kampagner. Det er imidlertid forsat foreningens opfattelse, at flere af de spots, som Randers Kommune har vist på Randers Kommunes digitale byportaler ikke forekommer at være forenelige med kommunalfuldmagtsreglernes begrænset adgang til accessorisk virksomhed. Der er i flere tilfælde tale om en annonceringspraksis, der er egnet til at påføre de private medier en urimelig konkurrence og tilmed med et prisniveau, der i lyset af den faktiske reklameeksponering ikke med rimelighed kan betragtes som værende sket på markedsvilkår. Der henvises i øvrigt til foreningens brev af 15. april 2014, hvor bl.a. konkrete spots vist i 2013/2014 omtales.

A har noteret, at Randers Kommune i sin udtalelse har anført, at de digitale byportaler eller informationsstandere, som de benævnes af kommunen, ikke anvendes til kommercielle formål, hvorfor det ikke har været relevant at undersøge eller beregne en markedspris for ydelsen. Kommunen anfører i den forbindelse, at kommunens formål med opsætningen af de digitale byportaler har været at yde informationsvirksomhed til borgerne om kommunale opgaver og service samt begivenheder af betydning for kommunens borgere. Kommunen finder derfor, at byportalerne drives inden for kommunalfuldmagtens grænser og af samme grund ikke kan betragtes som erhvervsvirksomhed.

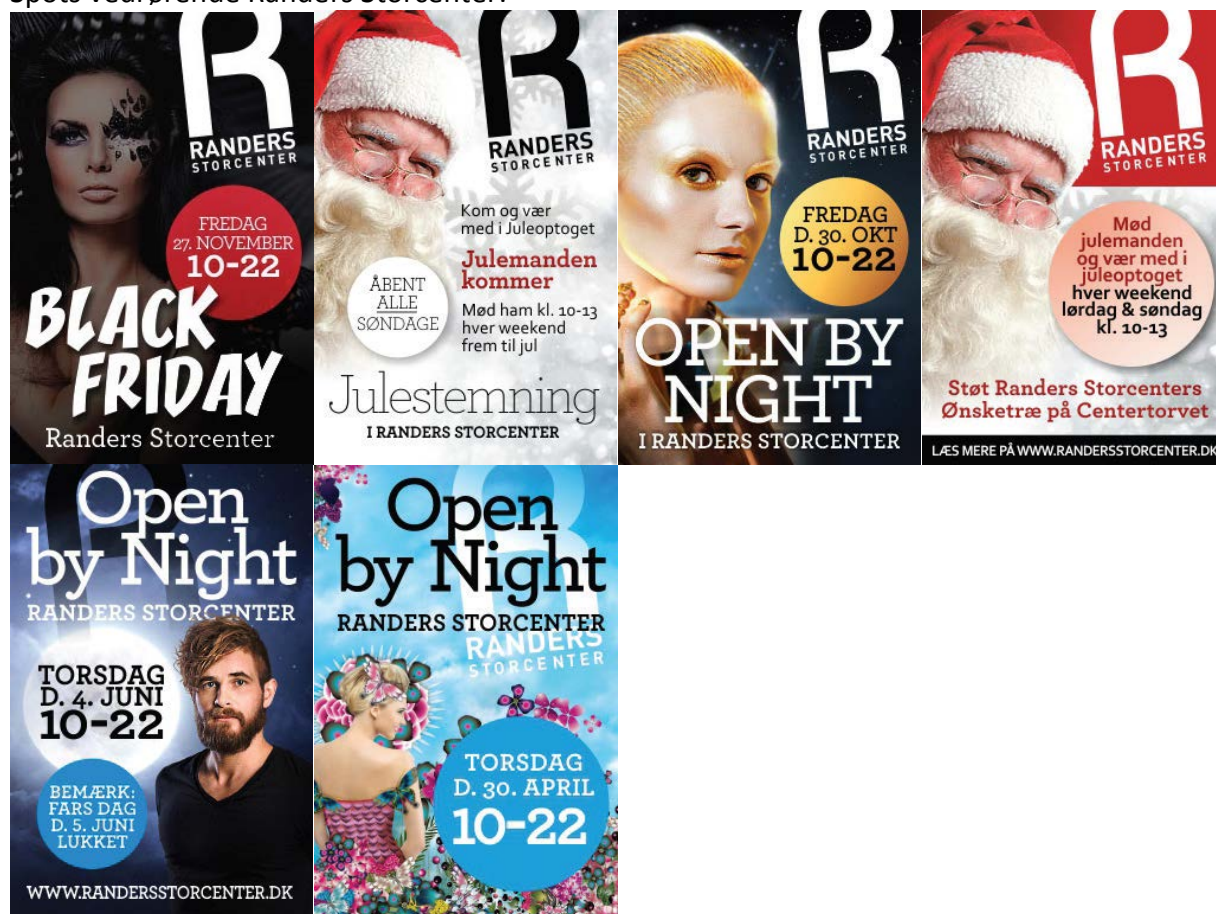
A skal dertil først og fremmest bemærke, at beskrivelsen af portalerne som informationsstandere ikke ændrer på den tydelige kommercielle beskaffenhed, som flere af de viste spots reelt har haft. Det er således heller ikke kommunens retningslinjer, som foreningen har klaget over, men den faktiske anvendelse af byportalerne og derved kommunens fortolkning og implementering af retningslinjerne, der i flere tilfælde ikke ses at være i overensstemmelse med hverken kommunens egne retningslinjer eller kommunalfuldmagtens grænser.

A har i den forbindelse bl.a. lagt vægt på den påfaldende brede fortolkning, der har været anlagt i forhold til, hvornår der er tale om en begivenhed eller event, der uanset arrangør og de kommercielle rammer, som begivenheden har fundet sted i, alligevel ifølge kommunen berettiger til en annoncering på de digitale byportaler.

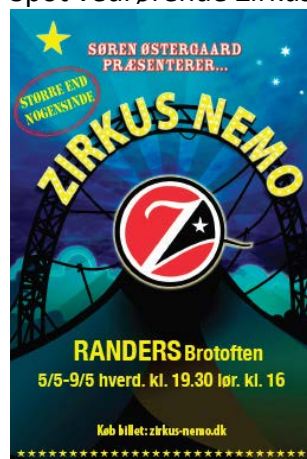
A har til brug for sagen rekvireret en oversigt over de spots, som har været vist på Randers Kommunes digitale byportaler i 2015. Oversigten vedlægges til brug for Statsforvaltningens vurdering af, hvorvidt Randers Kommunes administration af de digitale byportaler sker i overensstemmelse med kommunalfuldmagtsreglerne, eller om der er spots, der savner den fornødne relevans i forhold til kommunen som organisation og er uden sammenhæng med de opgaver, som kommunen løser eller vil kunne yde støtte til løsning til, og som sidst men ikke mindst påfører de private medier en utilbørlig konkurrence.”

A har ved brev af 13. januar 2016 vedlagt en oversigt over de spots, som Randers Kommune har vist på de digitale byportaler i 2015. Denne oversigt vedlægges som bilag A. Nedenfor gengives enkelte af de viste spots fra 2015.

Spots vedrørende Randers Storcenter:

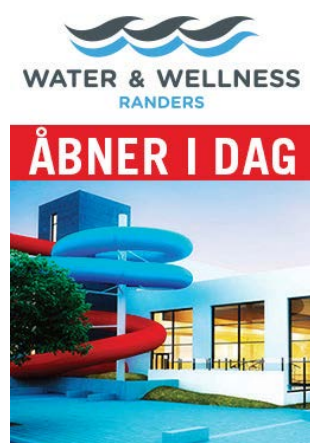
Spot vedrørende Zirkus Nemo:

Eksempler på spots vedrørende aktiviteter i Værket:

Spot vedrørende Water & Wellness:

Eksempler på sports vedrørende Randers Regnskov:

Randers Kommune har den 8. marts 2016 – som svar på Statsforvaltningens forespørgsel om hvorvidt byportalerne er placeret på vejarealer i vejlovens forstand – oplyst, at et vejareal defineres som bestående af kørebane, cykelstier, grøfter/skrænter og lignende og areal mellem kørebane og cykelsti, og at Randers Kommunes byportaler er opstillet på kommunens vejarealer, da de alle er placeret inden for den nævnte definition.

Randers Kommune har endvidere den 16. marts 2016 – som svar på Statsforvaltningens anmodning om at kommunen tager stilling til vejloven og dennes eventuelle betydning for forholdet vedrørende Randers Kommunes byportaler – blandt andet oplyst følgende:

”Det følger således af vejlovens § 80, at kommunen kan give tilladelse til opsætning af reklamer i det offentlige vejareal. Kommunen giver tilladelse, hvis det ansøgte ikke er til gene for trafikken og sikkerheden på arealet. Eksempler på sådanne tilladelser er tilladelse til at opsætte reklamefinansierede buslæskærme, tilladelse til butikker som ønsker A-skilte eller tøjstativer på vejarealer. Derudover gives tilladelse til visse former for plakater i kommunens gadelamper til f.eks. cirkus o. lign.

I den konkrete sag har kommunen som anført i tidligere fremsendt notat opsat reklameskilte i vejareal til egen anvendelse til orientering til borgerne om kommunal service og særlige kommunale emner såsom Digital Post, skoleindskrivning m.v. Derudover gives mulighed for orientering om begivenheder i kommunen, hvor formålet ikke er at reklamere for kommercielle budskaber, men at oplyse om begivenheder/oplevelser i kommunen.

Af stk. 2 i offentlighedslovens [vejlovens] § 80 fremgår, at vejmyndigheden kan opkræve betaling for brug af vejarealet, når udnyttelse sker i et forretningsmæssigt øjemed. Af Karnov-note til bestemmelsen fremgår: ”Det er vejmyndigheden, der skønner, hvor meget der i det konkrete tilfælde skal opkræves som betaling for råden over vejarealet. Vejmyndigheden skal tilstræbe, at betalingen modsvarer vejmyndighedens direkte og indirekte faktiske udgifter i forbindelse med den forretningsmæssige, ikke-trafikale råden over vejarealet.”

Der er således hjemmel i vejlovens § 80 til at kommunen giver tilladelse til at opsætte reklamer i vejareal, og der er efter lov om offentlige veje § 80 ikke krav om, at der opkræves markedspris for reklameringen på vejareal. Der henvises til notat fremsendt Statsforvaltningen vedr. kommunens beregning af prisen for tilladelse til opsætning af spots på kommunens byportaler.”

Vejdirektoratet har den 15. april 2016 afgivet udtalelse til brug for sagen. Af udtalelsen fremgår blandt andet følgende:

”Reklame

Som det fremgår af den ikke udtømmende eksemplificering af former for råden, der er omfattet af § 80, stk. 1, gælder bestemmelsen bl.a. for skilte og reklame.

Vejloven indeholder således ikke et forbud imod, at vejmyndigheden giver tilladelse til, at det offentlige vejareal anvendes i reklameøjemed.

Med skilte i § 80, stk. 1, skal forstås enhver form for skiltning, der ikke er autoriseret vejafmærkning, dvs. skilte der ikke regulerer eller er til vejledning for færdsel på vejen. Et klassisk eksempel på skilte efter § 80, stk. 1, er hjemmelavede skilte om dørsalg fra landbrugsejendomme eller lignende.

En tilladelse eller som her vejmyndighedens egne dispositioner over vejarealet må ikke være i strid med anden lovgivning, f.eks. bestemmelserne i lov nr. 490 af 7. juni 2006 eller de

kommunalfuldmagtlige regler. Men Vejdirektoratet kan som klagemyndighed ikke udtale sig eller tage stilling til dette, jf. ovenfor om Vejdirektoratets kompetence. Vi må derfor henvise disse spørgsmål til Social- og Indenrigsministeriet og de relevante styrelser under dette ministerium.

Opkrævning af betaling for brug af kommunens byportaler

Principielt mener Vejdirektoratet at udleje af fri kapacitet på byportaler, buslæskure o.lign. er omfattet af vejlovens § 80, stk. 1.

Det betyder bl.a., at vejmyndigheden kan opkræve betaling for brug af vejarealet, når udnyttelsen sker i forretningsmæssig øjemed, jf. vejlovens § 80, stk. 2. Igen et udtryk for, at vejloven ikke er til hinder for en kommerciel udnyttelse af vejarealet.

Denne bestemmelse lovfæster praksis efter den tidligere vejlovs § 102, stk. 1. Dog er der i de særlige bemærkninger til bestemmelsen reelt strammet op i forhold til den tidligere praksis. Vejmyndigheden skal således tilstræbe, at betalingen modsvarer vejmyndighedens direkte og indirekte faktiske udgifter i forbindelse med den forretningsmæssige, ikke-trafikale råden over vejarealet.

Betalingsbestemmelserne i Randers Kommunes retningslinjer af 11. november 2013 giver ikke umiddelbart Vejdirektoratet anledning til bemærkninger.”

Statsforvaltningen har den 21. april 2016 haft telefonisk kontakt til Vejdirektoratet for bl.a. at få oplyst, hvorvidt vejlovens regler udtømmende gør op med mulighederne for at opkræve betaling for brug af vejarealet. Vejdirektoratet har telefonisk bl.a. oplyst følgende, som Statsforvaltningen har nedskrevet i et telefonnotat:

”...oplyste, at bestemmelsen i vejlovens § 80, stk. 2, medfører, at såfremt der ikke er tale om, at vejarealet udnyttes i forretningsmæssigt øjemed, kan der ikke opkræves betaling for brug af vejarealet.

Bestemmelsen i § 80, stk. 2, er strammet op i forhold til den tidligere gældende vejlovs § 102, stk. 1, og i forhold til den tidligere praksis, hvorefter området for opkrævning af betaling var mere omfattende.

Endvidere kan der ikke opkræves betaling, såfremt udnyttelsen i forretningsmæssigt øjemed ikke medfører direkte eller indirekte udgifter for kommunen.”

Vejdirektoratet har den 26. april 2016 godkendt indholdet af telefonnotatet.

Statsforvaltningen har den 21. juni 2016 – som følge af Statsforvaltningens anmodning om en supplerende udtalelse fra Randers Byråd – modtaget Randers Byråds beslutning af 20. juni 2016 samt bilag til sagen, herunder notat af 2. juni 2016. Af notatet fremgår blandt andet følgende:

”Det er kommunens vurdering, at kommunens anvendelse af byportalerne er af almen karakter og ikke af forretningsmæssig karakter, idet byportalerne ikke har til formål af reklamere for kommercielle aktiviteter.

Forvaltningen forstår Vejdirektoratets høringssvar således, at kommunen også ved egne dispositioner over vejareal skal varetage de hensyn der er beskrevet i vejlovgivningen herunder særligt trafik sikkerhedsmæssige og trafikale hensyn.

Forvaltningen vurderer, jfr. Vejdirektoratets bemærkninger, at anvendelsen af vejlovens § 80, stk. 2 ikke finder anvendelse, når kommunen udfører egne dispositioner på eget vejareal. Hvis vejlovens § 80, stk. 2 skulle finde anvendelse på kommuners egne dispositioner over eget vejareal, og hvis den betaling kommunen opkræver for køb af spots kan betragtes som vejmyndighedens opkrævning efter vejlovens § 80, stk. 2, vil bestemmelsen medføre, at kommunen alene lovligt kan anvende byportalerne med et alment formål i vejareal uden at der opkræves betaling – altså vederlagsfrit.

Det kan ikke have været hensigten, at vejlovens bestemmelser skal regulere kommuners prisfastsættelse ved tilbud om indretninger til borgerne, i dette tilfælde informationsstandere i vejareal. Dette spørgsmål er et kommunalretligt spørgsmål, der henhører under kommunalretlige regler.

Vejdirektoratet ses i sit høringssvar vedr. særligt vejlovens § 80, stk. 2 alene at have udtalt sig om vejlovens regler for så vidt angår borgere og firmaers ønske om at råde over vejens areal til ikke-trafikale formål – ikke vejmyndigheden selv.

Randers Kommune opkræver betaling for at opnå spots på byportalerne. En betaling der ikke er beregnet som markedspris med som en kostpris dækkende leasingudgifter samt udgifter til el samt øvrige indirekte omkostninger.

Den betaling som kommunen opkræver fra tredjemand for køb af et spot på byportalerne vedrører ikke kommunens *brug af arealet*, men er en betaling mellem to aftaleparter, om betaling for den aktivitet der er på kommunens opstillede byportaler. Denne betaling er ikke omfattet af § 80, stk. 2.

Der er således ikke i sagen tale om at *vejmyndigheden* kræver en betaling for kommunens brug af vejarealerne, men at *kommunen* som ejer af vejanlægget og som ansvarlig for drift af portalerne kræver en betaling af tredjemand for brug af byportalerne.

Vejlovens § 80, stk. 2 finder således ikke anvendelse på spørgsmålet om kommunens opkrævning af betaling hos tredjemand for spots på bystanderne, og er ikke relevant for vurderingen af lovligheden af kommunens anvendelse af byportaler til information m.v.

Randers Kommunes hjemmel for at anvende byportalerne samt opkræve betaling for køb af spots

I relation til kommunens hjemmel for anvendelse af byportalerne er det som beskrevet i notat af 12. august 2014 kommunens opfattelse at kommunalfuldmagtsreglerne giver kommuner adgang til uden særlig lovhjemmel at stille ydelser af forskellig art til rådighed til borgerne. Information til borgerne om kommunale tiltag af relevant karakter samt om begivenheder i kommunen er eksempler på sådanne ydelser som kommunen kan stille til rådighed.

[...]

Det er således forvaltningens vurdering, at kommunalfuldmagtsreglerne kan tjene som hjemmel for, at kommunen kan sælge informations kampagner på kommunens byportaler da det tjener en kommunal interesse. Det er endvidere forvaltningens vurdering, at kommunen kan fastsætte prisniveauet efter kommunens omkostninger forbundet [med] driften af byportalerne, da der varetages saglige, almene interesser. Dette gælder uanset, at der derved kunne ske en indirekte begunstiging af enkeltpersoner eller virksomheder blot, at det opfylder en kommunal interesse.”

Statsforvaltningen har den 6. juli 2016 modtaget bemærkninger fra A til materialet modtaget den 21. juni 2016 fra Randers Kommune. Heraf fremgår bl.a. følgende:

”Foreningen har med forundring og bekymring noteret sig, at der synes at være en del usikkerhed om, hvilke regler, der regulerer problemstillingen. Der henvises i den forbindelse til de forskellige regler og argumenter, der skiftevis i sagsforløbet har været anført som hjemmel for kommunens aktiviteter. Denne manglende juridiske klarhed er påfaldende i og med, at Randers Kommunes opstilling og brug af digitale byportaler til spots af forskellig karakter ikke er et enkeltstående tilfælde. Der henvises i den forbindelse til, at anvendelsen af digitale byportaler også er udbredt i andre kommuner og i øvrigt generelt synes at vinde indpas i det kommunale landskab.

I betragtning af den tiltagende tendens til, at kommuner udøver eller ønsker at udøve aktiviteter, der ikke kan betragtes som traditionelle kommunale opgaver men reelt er aktiviteter af erhvervsmæssig karakter, finder A det presserende, at grænserne for disse aktiviteter klarlægges.”

Statsforvaltningen har den 6. september 2016 modtaget en supplerende udtalelse fra Vejdirektoratet. Der fremgår heraf bl.a. følgende:

”§ 80, stk. 2

Vejmyndigheden kan opkræve betaling for brug af vejarealet, jf. stk. 1, når udnyttelsen sker i et forretningsmæssigt øjemed. Det fremgår af vejlovens § 80, stk. 2.

Denne bestemmelse lovfæster praksis efter den tidligere vejlovs § 102, stk. 1. Dog er der i de særlige bemærkninger til bestemmelsen reelt strammet op i forhold til den tidligere praksis. Vejmyndigheden skal således tilstræbe, at betalingen modsvarer vejmyndighedens direkte og indirekte faktiske udgifter i forbindelse med den forretningsmæssige, ikke-trafikale råden over vejarealet.

Som det fremgår af de særlige bemærkninger til § 80, stk. 2, er denne bestemmelse ny, i den forstand at der her er en udtrykkelig hjemmel for vejmyndigheden til at opkræve betaling for råden over vejarealet til andre formål end trafikale. Bestemmelse lovfæster administrativ praksis.

Denne administrative praksis bygger på, at opkrævning af betaling for kommerciel særråden over offentlige vejarealer har den nødvendige hjemmel i vejmyndighedens dispositionsret

over vejarealerne. Denne opfattelse har støtte i en højesteretsdom fra 1934 (UfR 1934.527H) og den forvaltningsretlige teori, og er i overensstemmelse med Transport- og Bygningsministeriets tidligere tilkendegivne opfattelse.

I ministeriets brev af 9. april 1991 fremgår det, at ”visse former for særråden over offentligt vejareal er af så vidtgående og ofte kommerciel karakter, at der i vejbestyrelsens rådighedsret over vejarealet efter ministeriets opfattelse er fornøden hjemmel til at betinge tilladelse af finansielle afgifter uden størrelsesmæssig begrænsning”.

I de særlige bemærkninger til § 80, stk. 2, fastslås det, at det er vejmyndigheden, der skønner, hvor meget der i det konkrete tilfælde skal opkræves som betaling for råden over vejarealet. Vejmyndigheden skal dog tilstræbe, at betalingen modsvarer vejmyndighedens direkte eller indirekte faktiske udgifter i forbindelse med den forretningsmæssige, ikke-trafikale råden over vejarealet.

Selvom det af de særlige bemærkninger fremgår, at bestemmelsen i § 80, stk. 2, er en lovfæstelse af administrativ praksis, kan Vejdirektoratet konstatere, at bestemmelsen rent sprogligt strammer op på den administrative praksis og præciserer, hvad der er lovlig praksis.

Vejdirektoratets vurdering

De i sagen omhandlede byportaler er som de fysiske genstande, der er tale om, placeret inden for kommunevejens arealer og er dermed omfattet af bestemmelsen i § 80, stk. 1.

Vejarealer for kommuneveje erhverves med det formål, at de skal tjene som færdselsareal. Vejarealets øvrige funktioner, herunder at det i et vist omfang kan tjene til ikke-trafikale formål, er subsidiære formål med tilstedeværelsen af et vejareal.

Vejdirektoratet skal derfor fastholde, at selvom kerneområdet for § 80, stk. 1, er borgeres og firmaers ønske om at råde over vejarealet til ikke-trafikale formål, vil vejmyndighedens egen dispositionsret til at råde over vejarealet til ikke-trafikale formål i et vist omfang være begrænset efter vejlovgivningens og den almindelige forvaltningsrets regler, netop fordi der er tale om et vejareal for en offentlig vej (kommunevej).

Det er ligeledes Vejdirektoratets opfattelse, at kommunalbestyrelsens frihed til at disponere over vejarealet til andre formål kan være kvalificeret ved anden lovgivning eller kommunalfuldmagtsreglerne.

[...]

Det er Vejdirektoratets opfattelse, at vejloven er lex specialis for vejens areal, når det særlige forhold er specifikt reguleret i vejloven.”

Statsforvaltningen har endelig ved e-post af 21. september 2016 skrevet følgende til Vejdirektoratet:

”Statsforvaltningen har ét præciserende spørgsmål vedrørende sagen om byportaler i Randers Kommune.

Hvis en kommune på vejareal opstiller byportaler, buslæskure, informationstavler m.v., er situationen omfattet af vejlovens § 80, stk. 1. Kommunen ønsker herefter at udleje/sælge reklameplads til en person/erhvervsdrivende/organisation til brug i forretningsmæssigt øjemed. Det er Statsforvaltningens opfattelse, at den ovennævnte situation er omfattet af vejlovens § 80, stk. 2, hvorefter kommunen kan opkræve betaling for brug af vejarealet, såfremt udnyttelsen i forretningsmæssigt øjemed medfører direkte eller indirekte udgifter for kommunen. Denne forståelse understøttes – efter vores opfattelse – af Vejdirektoratets udtalelse af 21. august 2015 om betaling for leje af stadeplaser på offentligt vejareal, dokument nr. 15/11369-2, udtalelsen er vedlagt.

Statsforvaltningen skal anmode Vejdirektoratet om at oplyse, hvorvidt den ovennævnte situation er eller ikke er omfattet af betalingsreglen i vejlovens § 80, stk. 2.

Baggrunden for det ovennævnte spørgsmål er, at Vejdirektoratets udtalelser af 15. april og 6. september 2016 ikke synes ganske klare vedrørende dette punkt, og at Randers Kommune har taget Vejdirektoratets udtalelse af 15. april 2016 til indtægt for den modsatte forståelse.”

Vejdirektoratet har ved e-post af 22. september 2016 skrevet følgende til Statsforvaltningen:

”Statsforvaltningen har bedt Vejdirektoratet om, hvorvidt en nærmere beskrevet situation om udlejning/salg af reklameplads til en person/erhvervsdrivende/organisation til brug i forretningsmæssigt øjemed er omfattet af vejlovens § 80, stk. 2.

Statsforvaltningen mener, at dette er tilfældet.

Vejdirektoratet kan bekræfte denne fortolkning.”

Kopi af Statsforvaltningens e-post af 21. september tillige med e-post af 22. september 2016 fra Vejdirektoratet vedhæftes til orientering.

Statsforvaltningens kompetence

Statsforvaltningen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, jf. kommunestyrelseslovens § 48, stk. 1.

Statsforvaltningen kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser, jf. kommunestyrelseslovens § 50.

Statsforvaltningens udtalelse

Der fremgår følgende af §§ 7 og 80, stk. 1-2 i lov om offentlige veje m.v., lov nr. 1520 af 27. december 2014:

”§ 7

Kommunalbestyrelsen er vejmyndighed for kommunevejene.

§ 80

Det offentlige vejareal kan med vejmyndighedens tilladelse anvendes til

- 1) varig eller midlertidig anbringelse af affald, containere, materiel, materialer, løsøregenstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, reklamer, hegn el.lign.,
- 2) anbringelse af køretøjer med henblik på salg eller udlejning eller
- 3) anbringelse af køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler, rengøring el.lign., når dette sker som led i erhvervsmæssig virksomhed.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan opkræve betaling for brug af vejarealet, når udnyttelse sker i et forretningsmæssigt øjemed.”

I den tidligere gældende vejlov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 671 af 19. august 1999, havde § 102, stk. 1, følgende ordlyd:

”§102

Uden vejbestyrelsens tilladelse må det til en offentlig vej hørende areal ikke anvendes til:

- 1) varig eller midlertidig anbringelse af affald, materiel, materialer, løsøregenstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, hegn eller lignende.
- 2) anbringelse af køretøjer med henblik på salg eller udlejning uden fører,
- 3) anbringelse af køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler, rengøring eller lignende, når dette sker som led i en erhvervsvirksomhed.”

Af lovforslag nr. 20 af 8. oktober 2014 om offentlige veje m.v., hvorved den nugældende § 80 blev vedtaget, fremgår bl.a. følgende af de specielle bemærkninger til § 80:

”Den foreslåede bestemmelse viderefører den gældende § 102, stk. 1, om placering af genstande mv. på vejarealet.

Ved vejareal forstås i denne bestemmelse det areal, som er taget i brug som vejareal for en offentlig vej eller offentlig sti, hvad enten det er sket som kørebane, cykelsti, fortov, rabat-arealer, skråningsarealer eller lignende.

Bestemmelsen er udtryk for en anerkendelse af vejmyndighedens ejendomsret til vejarealet. Den skal først og fremmest sikre, at vejarealet kan anvendes til trafikale og andre alment anerkendte formål.

[...]

Ved vurderingen af ansøgning om tilladelse efter denne bestemmelse, eller efterfølgende lovgivning af forhold omfattet heraf, skal vejmyndigheden lægge særligt vægt på de forhold, der er omfattet af forslagets § 1. Vejmyndigheden kan lovligt vedtage regulativer om råden over vejarealet, for eksempel om udeservering, skiltning mv. Det er dog forudsat, at vejmyndighederne administrerer bestemmelsen i overensstemmelse med de forvaltningsretlige regler.

Som et nyt stk. 2 foreslås det, at der indsættes udtrykkelig hjemmel for vejmyndigheden til at opkræve betaling for råden over vejarealet til andre formål end trafikale, f.eks. opsætning af reklameskilte på vejarealet. Bestemmelsen lovfæster administrativ praksis. Det er vejmyndigheden, der skønner, hvor meget der i det konkrete tilfælde skal opkræves som betaling for råden over vejarealet. Vejmyndigheden skal tilstræbe, at betalingen modsvarer vejmyndighedens direkte og indirekte faktiske udgifter i forbindelse med den forretningsmæssige, ikke-trafikale råden over vejarealet...”

Der fremgår endvidere følgende af §§ 1-3 i lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre, lov nr. 490 af 7. juni 2006:

”§ 1

Denne lov gælder for kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre, medmindre andet er bestemt i anden lovgivning.

§ 2

Kommunalbestyrelser og regionsråd kan anvende fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre, såfremt reklameringen er i overensstemmelse med markedsføringsloven og anden lovgivning.

§ 3

Kommunalbestyrelser og regionsråd skal opkræve markedspris for ydelser omfattet af § 2.”

Af lovforslag om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre, lovforslag nr. 136 af 25. januar 2006, fremgår følgende af bemærkningerne til § 1:

”Andre love kan også regulere kommuners og regioners adgang til at opkræve betaling for opsætning af reklamer på henholdsvis kommunens og regionens faste ejendom og løsøre. Lov om offentlige veje (lovbekendtgørelse nr. 671 af 19. august 1999) indeholder således hjemmel til, at kommunalbestyrelsen som vejmyndighed kan opkræve betaling for udstedelse af tilladelse til opsætning af reklamer på det til en kommunal vej hørende areal, herunder reklamer på f.eks. buslæskure og informationstavler, jf. lovens § 102. Bestemmelserne i lovforslaget vil således ikke finde anvendelse ved opsætning af reklamer på det til en offentlig vej hørende areal.”

1. Hjemmelsgrundlaget

Randers Kommune har oplyst i notat af 2. juni 2016, fremsendt til Statsforvaltningen den 21. juni 2016, at det er kommunens vurdering, at kommunalfuldmagtsreglerne kan tjene som hjemmel for, at kommunen kan sælge informationskampagner på kommunens byportaler, da det tjener en kommunal interesse. Endvidere er det kommunens vurdering, at kommunen kan fastsætte prisniveauet efter kommunens omkostninger forbundet med driften af byportalerne, da der varetages saglige og almene interesser.

Kommunernes adgang til at varetage opgaver med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne er begrænset af de rammer, der lovgivningsmæssigt er fastlagt for kommunernes opgavevaretagelse. Dette indebærer, at hvis den skrevne lovgivning udtømmende regulerer kommunernes adgang til at

varetage en opgave, fordi lovgivningen indeholder hjemmel til eller er til hinder for, at kommunerne varetager opgaven, skal spørgsmålet ikke vurderes efter kommunalfuldmagtsreglerne.

En vurdering af, hvorvidt en kommunalbestyrelse har hjemmel til at udleje/sælge plads på kommunens byportaler opstillet på vejareal, beror således i første række på en vurdering af den skrevne lovgivning.

Det findes i denne forbindelse ikke at have betydning, hvorvidt kommunalbestyrelsen ejer de digitale byportaler eller alene har råderetten hertil på grundlag af en leasingaftale.

1.1. Vejloven

Efter vejlovens § 80 og den tidligere gældende vejlovs § 102, stk. 1, kan vejmyndigheden give tilladelse til råden over vejarealet til andre formål end trafikale. Bestemmelsen i vejlovens § 80, stk. 1, viderefører den tidligere gældende vejlovs § 102, stk. 1. Bestemmelsen er udtryk for, at vejens areal tilhører vejmyndigheden – efter vejlovens § 7 er vejmyndigheden kommunalbestyrelsen, når der er tale om kommuneveje – og at vejmyndigheden som ejer af arealet har ret til at bestemme, hvad det i øvrigt bruges til og hvordan. Vejarealer skal først og fremmest tjene til trafikale og andre alment anerkendte formål.

Af Vejdirektoratets Vejledning i lov om offentlige veje, Samlet vejledning – Vejledning i lov nr. 1520 af 27. december 2014, som ændret ved lov nr. 1895 af 29. december 2015, som er tilgængelig på Vejdirektoratets hjemmeside, fremgår følgende side 64 og 65:

”Bestemmelsen i § 80, stk. 1, er udtryk for, at vejens areal tilhører vejmyndigheden, og at vejmyndigheden som ejer af arealet har ret til at bestemme, hvad det i øvrigt bruges til og hvordan. Vejarealer skal først og fremmest tjene til trafikale og andre alment anerkendte formål.

[...]

Som nævnt skal vejarealer også tjene andre alment anerkendte formål. Et eksempel på sådant alment anerkendte formål er, at de offentlige vejes arealer i og med, at de er offentlig ejede, forventes at give plads for det parlamentariske demokrati og den grundlovssikrede forsamlingsfrihed, medmindre trafikale eller andre tungtvejende almene hensyn taler imod. Vejarealerne er således også en skueplads for vores levende demokrati.”

Randers Kommune har den 8. marts 2016 – som svar på Statsforvaltningens forespørgsel om hvorvidt byportalerne er placeret på vejareal i vejlovens forstand – oplyst, at et vejareal defineres som bestående af kørebane, cykelstier, grøfter/skrænter og lignende og areal mellem kørebane og cykelsti, og at Randers Kommunes byportaler er opstillet på kommunens vejarealer, da de alle er placeret inden for den nævnte definition.

Det er Statsforvaltningens opfattelse, at de i sagen omhandlede dispositioner i Randers Kommune, hvor der på vejareal er opstillet 6 digitale byportaler, som kommunen leaser, er omfattet af vejlovens § 80, stk. 1, og – på daværende tidspunkt – den tidligere gældende vejlovs § 102, stk. 1.

Statsforvaltningen har lagt vægt på Vejdirektoratets udtalelse af 6. september 2016, hvoraf det bl.a. fremgår, at de i sagen omhandlede byportaler, som de fysiske genstande der er tale om, er placeret indenfor kommunevejens arealer og dermed er omfattet af vejlovens § 80, stk. 1.

Det er endvidere Statsforvaltningens opfattelse, at hvis en kommune udlejer/sælger reklameplads på eksempelvis en digital byportal til en person/erhvervsdrivende/organisation til brug i forretningsmæssigt øjemed, er situationen omfattet af vejlovens § 80, stk. 2, hvorefter kommunen kan opkræve betaling for brug af vejarealet, såfremt udnyttelsen i forretningsmæssigt øjemed medfører direkte eller indirekte udgifter for kommunen. Denne forståelse har Vejdirektoratet bekræftet i e-post af 22. september 2016.

Statsforvaltningen bemærker, at Vejdirektoratet i flere udtalelser til Statsforvaltningen – senest i udtalelsen af 6. september 2016 – har oplyst vedrørende vejlovens § 80, stk. 2, at selvom det i forarbejderne fremgår af de særlige bemærkninger, at bestemmelsen er en lovfæstelse af administrativ praksis, kan Vejdirektoratet konstatere, at bestemmelsen rent sprogligt strammer op på den administrative praksis og præciserer, hvad der er lovlig praksis.

Det er yderligere Statsforvaltningens opfattelse, at Randers Kommunes mulighed for som vejmyndighed at opkræve betaling for brug af vejarealet er udtømmende reguleret i vejlovens § 80, stk. 2, og den tidligere praksis vedrørende opkrævning i henhold til den tidligere gældende vejlovs § 102, stk. 1.

Statsforvaltningen har lagt vægt på, at Vejdirektoratet den 21. april 2016 – på baggrund af telefonisk henvendelse fra Statsforvaltningen for bl.a. at få oplyst, hvorvidt vejlovens regler udtømmende gør op med muligheder for at opkræve betaling for brug af vejarealet – har oplyst, at vejlovens § 80, stk. 2, medfører, at såfremt der ikke er tale om, at vejarealet benyttes i forretningsmæssigt øjemed, kan der ikke opkræves betaling for brug af vejarealet. Endvidere kan der ikke opkræves betaling, hvis benyttelsen i forretningsmæssigt øjemed ikke medfører direkte eller indirekte udgifter for kommunen.

1.2. Lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre

Det er Statsforvaltningens opfattelse, at lov om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre ikke finder anvendelse på byportaler opstillet på vejareal, eftersom det fremgår af lovens § 1 og lovens forarbejder, hvoraf et uddrag er citeret ovenfor, at loven viger for anden lovgivning, herunder vejloven.

1.3. Kommunalfuldmagtsreglerne

I tilfælde hvor den skrevne lovgivning udtømmende regulerer en kommunalbestyrelses adgang til at varetage en opgave, skal spørgsmålet ikke vurderes efter kommunalfuldmagtsreglerne. Lovgivningen anses for udtømmende, når lovgivningen indeholder hjemmel til eller er til hinder for, at en kommune varetager opgaven.

Da vejloven efter Statsforvaltningens opfattelse udtømmende regulerer kommunalbestyrelsens mulighed for som vejmyndighed at opkræve betaling for brug af vejarealet, er der efter vores opfat-

telse ikke grundlag for at vurdere, hvorvidt kommunalbestyrelsen med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan opkræve betaling.

Det er således Statsforvaltningens opfattelse, at kommunalfuldmagtsreglerne ikke finder anvendelse i dette tilfælde.

Statsforvaltningen finder herefter ikke, at den i Randers Kommunes notat af 12. august 2014 nævnte udtalelse af 9. december 2010 fra den daværende Statsforvaltningen Midtjylland har relevans for nærværende sag.

2. Lovligheden af Randers Kommunes dispositioner

2.1. Viser der på byportalerne spots i forretningsmæssigt øjemed?

Vejlovens § 80, stk. 2, anvender formuleringen, at vejmyndigheden kan opkræve betaling for brug af vejarealet, når udnyttelse sker ”i et forretningsmæssigt øjemed”.

Det fremgår af Randers Kommunes retningslinjer for anvendelsen af de kommunale byportaler, som er gengivet ovenfor på side 3, at spots bl.a. ikke må indeholde kommercielle budskaber.

Der fremgår endvidere af notat af 2. juni 2016 fra Randers Kommune – fremsendt ved brev af 21. juni 2016 som svar på Statsforvaltningens anmodning om en supplerende udtalelse – bl.a. følgende:

”Det er kommunens vurdering, at kommunens anvendelse af byportalerne er af almen karakter og ikke af forretningsmæssig karakter, idet byportalerne ikke har til formål at reklamere for kommercielle aktiviteter.”

Af vejlovens forarbejder og Vejdirektoratets udtalelser fremgår ikke nærmere om, hvordan begrebet ”i et forretningsmæssigt øjemed” i vejlovens § 80, stk. 2, skal fortolkes, og hvorvidt dette kan side-stilles med begrebet ”kommercielt”, som anvendes af Randers Kommune.

Det er imidlertid Statsforvaltningens opfattelse, at en lang række af de spots, som efter det oplyste har været vist på Randers Kommunes digitale byportaler i 2015, og som der er gengivet eksempler på ovenfor (vedrørende Randers Storcenter og vedrørende diverse arrangementer og aktiviteter – i hvis deltagelse der afkræves betaling – i Værket, Water & Wellness Randers, Randers Regnskov og Zirkus Nemo) må anses for at have et forretningsmæssigt øjemed.

Statsforvaltningen har i den forbindelse lagt vægt på, at formålet med benyttelsen af de digitale byportaler til de nævnte spots i overvejende grad må antages at være, at Randers Storcenter kan tiltrække kunder til de i centret liggende forretninger, at de øvrige nævnte aktører kan tiltrække kunder til de forskellige arrangementer og aktiviteter – i hvis deltagelse der afkræves betaling – og at det for alle de nævnte aktørers vedkommende sker med henblik på, at det pågældende sted/den pågældende arrangør afhængigt af ejerforhold kan opnå regnskabsmæssigt overskud eller regnskabsmæssig balance.

Det er herefter Statsforvaltningens opfattelse, at en lang række af de spots, som i 2015 har været vist på Randers Kommunes digitale byportaler opsat på vejareal, jf. vejlovens § 80, stk. 1, har haft et

forretningsmæssigt øjemed, hvorfor det har været i overensstemmelse med vejlovens § 80, stk. 2, at kommunen for disse spots har opkrævet betaling.

2.2. Opkrævning af betaling

Randers Kommune har i notat af 12. august 2014 – fremsendt ved brev af 2. september 2014 – oplyst følgende vedrørende prisniveauet m.v.

”Prisen for 1 uges visning er fastsat til 3.800 kr., ekskl. moms og for en sammenhængende 2 ugers periode er prisen 5.800 kr., ekskl. moms. Annoncøren skal selv levere den fil, der skal køre på skærmene. Vedr. prisniveauet for spot på informationsstanderne skal prisen ikke generere et dækningsbidrag til kommunekassen eller Randers Kommune, men skal udelukkende dække kommunens driftsomkostninger ved informationsstandene således, at det bliver så billigt som muligt for f.eks. kulturelle institutioner at benytte byportalerne til at få deres budskab om en udstilling, begivenhed og lignende ud til borgerne.

Prisen er sat ud fra, at kommunen skal have dækket omkostningerne ved leasing af de 6 byportaler samt udgifterne til el ved benyttelse af informationsstanderne, og der er ikke indregnet et dækningsbidrag til kommunen ved fastsættelse af taksterne.

Som det fremgår af retningslinjerne for benyttelse af informationsstanderne kan disse ikke anvendes til kommercielle formål. Der er på den baggrund ikke undersøgt eller beregnet en markedspris for ydelsen. Ved alle henvendelser om benyttelse af de digitale informationsstandere foretages der derfor en konkret individuel bedømmelse af, hvorvidt spottet ligger inden for de retningslinjer, der er opstillet for digitale byportaler. Der er på denne baggrund givet flere afslag på ønske om benyttelse af informationsstanderne, i langt de fleste tilfælde som følge af, at der blev vurderet at spottet havde et kommercielt budskab.”

Det er Statsforvaltningens opfattelse, at det på baggrund heraf kan lægges til grund, at Randers Kommune alene har opkrævet et beløb til dækning af de direkte og indirekte omkostninger, hvilket er i overensstemmelse med fortolkningen af betalingsbestemmelsen i vejlovens § 80, stk. 2.

Herudover er det Statsforvaltningens opfattelse, at Randers Kommune ikke lovligt kan opkræve betaling af andre for benyttelse af reklameplads på de digitale byportaler opsat på vejareal, jf. vejlovens § 80, stk. 1, når benyttelsen ikke sker i forretningsmæssigt øjemed. Såfremt Randers Kommune ønsker at anvende de omhandlede byportaler til spots, hvor dette ikke sker i forretningsmæssigt øjemed, sådan som dette begreb skal forstås i medfør af vejlovens § 80, stk. 2, vil der således ikke være hjemmel til opkrævning af betaling herfor, heller ikke i form af dækning af de udgifter, der er forbundet med byportalerne.

Det bemærkes, at vejloven og fortolkningen heraf, herunder afgrænsningen af begrebet ”i forretningsmæssigt øjemed” i lovens § 80, stk. 2, henhører under Vejdirektoratet.

Statsforvaltningen har anmodet byrådet i Randers Kommune om inden to måneder at oplyse, hvad Statsforvaltningens udtalelse giver byrådet anledning til.

Statsforvaltningen skal beklage den lange sagsbehandlingstid.

Statsforvaltningen har sendt en kopi af dette brev til Randers Kommune.

Udtalelsen vil blive offentliggjort på www.statsforvaltningen.dk.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Hanne Villumsen', with a long horizontal flourish extending to the right.

Hanne Villumsen
kontorchef

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Ann-Britt Møller', with a long horizontal flourish extending to the right.

Ann-Britt Møller

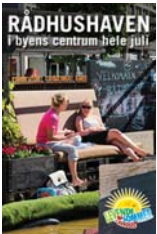
Byportaler - 2015

43	44	45	46	47	48	49
						
						
						
						
						
						
						
						

Byportaler - 2015

36	37	38	39	40	41	42

Byportaler - 2015

29	30	31	32	33	34	35
						
						
						
						
						
						
						
						

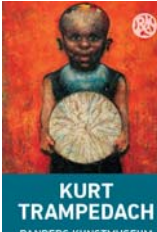
Byportaler - 2015

22	23	24	25	26	27	28

Byportaler - 2015

15	16	17	18	19	20	21
						
						
						
						
						
						

Byportaler - 2015

8	9	10	11	12	13	14
 Indkaldt til undersøgelse? Tjek digital post digitalpost.randers.dk	 Vil du også gøre en forskel? Bliv netværksfamilie for en psykisk sårbar	 SEEBACH ANKERSTJERNE DANMARKS UNDERHOLDNINGSSØRSTER THE BOOTLEG BEATLES TV-2 D-A-D LARS HJORTSHØJ www.vaerket.dk	 Pigelandskamp Danmark - Schweiz U-17 17/3 kl. 18 Ulvehøj	 FLYTTER IND 27. MARTS	 FLYTTER IND 27. MARTS	 JAGUAREN ER FLYTTET IND
 Savner du et vigtigt brev? Tjek digital post digitalpost.randers.dk	 KNOCKOUT - SKÅL VI SLÅS. SKAT? I DIT FØRSAMLINGSKUS 23. FEBRUAR - 14. MARTS randersregntheater.dk	 KURT TRAMPEDACH	 alka SUPERLIGA VS FREDAG 18.30	 Nyd naturer - gå en tur Få inspiration på	 DM2015 floorball Arena Randers 4. april Action & underholdning i Påske	 DM2015 floorball Arena Randers 4. april Action & underholdning i Påske
 Åbent hus på HF lørdag den 21. februar kl. 13-15 Med en HF'er du godt på vej Randers HF & VUC	 Kulturhusdag Lørdag d. 7. marts kl. 10-16 Gratis indgang! BIG & BIG	 Kulturhusdag Lørdag d. 7. marts kl. 10-16 Gratis indgang! BIG & BIG	 Nyd naturen - gå en tur Få inspiration på www.natur.randers.dk	 RANDERS HERRER HÅNDBOLD OPRYKNINGSKAMP ARENA RANDERS MANDAG 30/3 KL. 19:00 RANDERS HH SKANDERBORG	 alka SUPERLIGA VS MANDAG 19.30	 alka SUPERLIGA VS MANDAG 19.30
 Åbent hus MEST FOR EFTERSKOLELEVER LØRDAG DEN 21/2 Paderup Gymnasium Statsskole kl. 10:00 kl. 12:00 Randers Statsskole	 alka SUPERLIGA VS SØNDAG 14.00		 DCI VERDENSHOLDET ORBITA Arena Randers torsdag 7. maj verdensholdet.billetten.dk	 DCI VERDENSHOLDET ORBITA Arena Randers torsdag 7. maj verdensholdet.billetten.dk	 DCI VERDENSHOLDET ORBITA Arena Randers torsdag 7. maj verdensholdet.billetten.dk	 Kom tæt på kunsten i påsken 28/3 - 6/4 randersartweek.dk
			 Sydlyns skoler slår dørene op! Besøg din nye skole Søndermarks skolen Lø. 14/3 10:30 - 12:00 Tirsdaens Skole Ma. 16/3 15:00 - 17:00 Kristrup Skole Lø. 21/3 10:30 - 12:00	 Sydlyns skoler slår dørene op! Besøg din nye skole Søndermarks skolen Lø. 14/3 10:30 - 12:00 Tirsdaens Skole Ma. 16/3 15:00 - 17:00 Kristrup Skole Lø. 21/3 10:30 - 12:00	 Kom tæt på kunsten i påsken 28/3 - 6/4 randersartweek.dk	 Kom tæt på kunsten i påsken 28/3 - 6/4 randersartweek.dk
				 Påskeæg og påskepynt Lø 28/3 kl. 10-14 www.naturcenter.randers.dk		

Byportaler - 2015

1	2	3	4	5	6	7